

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Jerzy Steckiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jolanty Rucińskiej,

w sprawie **K.S.**

w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 12 kwietnia 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt IV Kzw .../15

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w O.

z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. akt II Ko .../15,

**1. uchyla zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w
mocy postanowienie Sądu Rejonowego w O. i na podstawie art.
15 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze w stosunku do K.S.
umarza;**

**2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt II K .../12 uznał K.S. za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 209 § 1 k.k. za co skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz zobowiązał oskarżonego do bieżącego wykonywania obowiązku łożenia na utrzymanie dwojga dzieci.

Wyrok ten uprawomocnił się po wydaniu przez Sąd Okręgowy w K. w dniu 14 stycznia 2013 r., orzeczenia nieuwzględniającego apelacji oskarżonego.

W dniu 1 sierpnia 2014 r. do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło pismo kuratora z Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej informujące, że K. S. nie wywiązuje się z nałożonych obowiązków w związku z czym podjęte zostało postępowanie wykonawcze.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w O. na podstawie art. 75 § 2 k.k. w zw. z art. 75 § 4 k.k. zarządził wobec skazanego K.S. wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tego Sądu z dnia 29 czerwca 2012 r.

Jednocześnie, na podstawie art. 9 § 3 k.k.w. Sąd wstrzymał wykonanie postanowienia do czasu jego uprawomocnienia się.

Postanowienie to zaskarżył skazany.

Po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie o zarządzeniu wykonania kary Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 4 września 2015 r., utrzymał je w mocy.

Kolejnym postanowieniem, z dnia 5 października 2015 r., Sąd wstrzymał wykonanie tego orzeczenia „do czasu zakończenia postępowania kasacyjnego”.

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł kasację od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt IV Kzw .../15 i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść tego orzeczenia naruszenie art. 75 § 4 k.k. przez uprawomocnienie postanowienia Sądu Rejonowego w O., którym zarządzono wykonanie kary, zamiast umorzenia postępowania wykonawczego, z uwagi na przedawnienie wykonania kary (art. 15 § 1 k.k.w.).

Sąd Najwyższy uznając kasację za uzasadnioną zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 75 § 4 k.k. zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

Postanowienie wydane w toku postępowania wykonawczego staje się wykonalne z chwilą wydania, chyba że ustawa stanowi inaczej lub sąd wydający postanowienie albo sąd powołany do rozpoznania zażalenia wstrzyma jego wykonanie (art. 9 § 3 k.k.w.).

W obecnie obowiązującym Kodeksie karnym wykonawczą zasadą jest, że wykonalność postanowień w postępowaniu wykonawczym następuje z chwilą ich wydania. Reguła ta ma jednak wyjątki; o niektórych z nich była już mowa, natomiast kolejny zależy od podstawy prawnej wydania zarządzenia wykonania kary, która może być obligatoryjna albo fakultatywna. Jeżeli podstawa była obligatoryjna (art. 75 § 1, 1a lub 2a k.k.), to orzeczenie staje się wykonalne z chwilą wydania, jeżeli zaś fakultatywna (art. 75 § 2 i 3 k.k.), to z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o zarządzeniu wykonania kary, zgodnie z art. 178 § 5 k.k.w. (szerzej na ten temat zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt I KZP 3/13, OSNKW 2013, z. 8, poz. 63).

Odnosząc te uwagi do rozpoznawanej sprawy nie może budzić wątpliwości, że:

- zarządzenie wykonania kary wydane zostało na podstawie art. 75 § 2 k.k., ponieważ skazany w okresie próby uchylał się od obowiązku alimentacji, a zatem było ono fakultatywne,
- postanowienia, zarówno Sądu Rejonowego w O. z dnia 18 lutego 2015 r., który wydawał postanowienie o zarządzeniu wykonania kary, jak też Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2015 r., który rozpoznawał zażalenie na to postanowienie, wstrzymały wykonanie swoich orzeczeń,
- zarządzenie wykonania zawieszanej skazanemu kary nie mogło nastąpić później niż 14 lipca 2015 r., bowiem w tym czasie minęło 6 miesięcy od zakończenia okresu próby,
- postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary uprawomocniło się na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w K. w dniu 4 września 2015, a więc po upływie 2 lat zawieszenia kary oraz (dalszych) 6 miesiącach od zakończenia okresu próby.

W świetle tych faktów należało podzielić wszystkie zarzuty zawarte kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego i uznać, że w sprawie doszło do przedawnienia wykonania kary i dlatego, na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wobec skazanego K.S. należało umorzyć.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono, jak na wstępie.

kc